

Закон України Про житловий фонд соціального призначення

Цей Закон визначає правові, організаційні та соціальні засади державної політики щодо забезпечення конституційного права соціально незахищених верств населення України на отримання житла.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ **Стаття 1. Визначення основних термінів і понять**

У цьому Законі основні терміни і поняття вживаються в такому значенні:

житловий фонд соціального призначення - сукупність соціального житла, що надається громадянам України, які відповідно до закону потребують соціального захисту;

соціальне житло - житло всіх форм власності (крім соціальних гуртожитків) із житлового фонду соціального призначення, що безоплатно надається громадянам України, які потребують соціального захисту, на підставі договору найму на певний строк;

соціальний гуртожиток - соціальне житло, яке надається громадянам України на час їх перебування на соціальному квартирному обліку за умови, що таке житло є єдиним місцем їх проживання;

соціальний квартирний облік - облік громадян України, які користуються правом на соціальне житло і перебувають у черзі на його отримання;

спеціалізований будинок для ветеранів війни та праці, громадян похилого віку та осіб з інвалідністю - установа соціального обслуговування, яка крім приміщень для проживання включає комплекс служб соціально-побутового призначення та медичного обслуговування;

спеціалізований будинок для бідних та безпритульних - установа соціального обслуговування, яка створюється з метою повного забезпечення бідних та безпритульних громадян приміщеннями для проживання, їжею, передбаченою законодавством медичною, правовою, соціальною, психологічною та побутовою допомогою, допомогою щодо працевлаштування;

тимчасовий притулок для дорослих - установа соціального обслуговування, яка створюється з метою безоплатного забезпечення громадян без визначеного місця проживання тимчасовим житлом, їжею, передбаченою законодавством

грошовою, медичною, правовою, соціальною, психологічною та побутовою допомогою, а також сприяння таким громадянам у встановленні особи, відновленні документів, паспортизації та працевлаштуванні.

Стаття 2. Право на соціальне житло

1. Відповідно до Конституції України кожен має право на житло. Громадянам України, які відповідно до закону потребують соціального захисту, соціальне житло надається безоплатно.

2. Користування соціальним житлом є платним. Плата за соціальне житло, визначена статтею 28 цього Закону, складається з плати, яка вноситься безпосередньо наймачем, та державної допомоги, що надається відповідно до закону.

3. Соціальне житло надається органами місцевого самоврядування.

Стаття 3. Житло з житлового фонду соціального призначення

1. До житла з житлового фонду соціального призначення належать:

1) квартири в багатоквартирних жилих будинках, садибні (одноквартирні) жилі будинки, які надаються громадянам у порядку черги на одержання соціального житла;

2) жилі приміщення у соціальних гуртожитках, які надаються громадянам на час їх перебування на соціальному квартирному обліку за умови, що таке житло є єдиним місцем їх проживання.

2. Соціальні гуртожитки створюються органами місцевого самоврядування відповідно до пунктів 1-4, 6, 8 частини першої статті 5 цього Закону і перебувають у комунальній власності.

Типове положення про соціальний гуртожиток затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Соціальне житло використовується лише за призначенням відповідно до правил утримання жилих будинків.

4. Соціальне житло має відповідати архітектурно-планувальним і технічним нормам, санітарно-гігієнічним вимогам, будівельним нормам, стандартам і правилам щодо доступності для маломобільних груп населення, у тому числі для осіб з інвалідністю, та бути придатним для проживання.

5. Соціальне житло не підлягає піднайму, бронюванню, приватизації, продажу, даруванню, викупу та заставі.

6. Надання громадянам квартир, садибних (одноквартирних) жилих будинків із житлового фонду соціального призначення та жилих приміщень у соціальних гуртожитках проводиться за нормою, встановленою органом місцевого самоврядування, який надає соціальне житло але не менше мінімальної норми, яка встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 4. Об'єкти та суб'єкти правовідносин, пов'язаних із формуванням і використанням житлового фонду соціального призначення

1. Об'єктами правовідносин щодо формування і використання соціального житла є жилі приміщення для надання громадянам України, які потребують соціального захисту, відповідно до цього Закону.

2. Суб'єктами правовідносин щодо формування і використання соціального житла є:

1) громадяни України, які відповідно до законодавства визнані такими, що потребують соціального захисту та мають право на отримання соціального житла;

2) органи виконавчої влади;

3) органи місцевого самоврядування;

4) юридичні та фізичні особи.

Стаття 5. Формування житлового фонду соціального призначення

1. Житловий фонд соціального призначення формується органами місцевого самоврядування шляхом:

1) будівництва нового житла;

2) реконструкції існуючих жилих будинків, а також переобладнання нежилих будинків у жилі;

3) отримання житла, переданого в дар органам місцевого самоврядування українськими та іноземними юридичними та фізичними особами, міжнародними громадськими організаціями;

4) передачі в комунальну власність житла, вилученого на підставі судових рішень або визнаного в установленому законом порядку безхазяйним або відумерлим;

- 5) передачі забудовниками місцевим радам частки жилої площі в новозбудованих будинках на підставах, передбачених законодавством;
- 6) передачі з державної в комунальну власність соціального житла, побудованого за рахунок коштів державного бюджету;
- 7) використання на договірних засадах приватного житлового фонду;
- 8) набуття права власності на житло на інших підставах, не заборонених законом.

2. Передача житла з житлового фонду соціального призначення до інших житлових фондів, визначених законом, не допускається.

Стаття 6. Повноваження Кабінету Міністрів України у житловій сфері щодо соціального житла

1. До повноважень Кабінету Міністрів України у житловій сфері щодо соціального житла належить:

- 1) забезпечення реалізації державної політики у цій сфері;
- 2) розроблення загальнодержавної програми розвитку соціального житла та здійснення контролю за її виконанням;
- 3) координація діяльності центральних органів виконавчої влади та місцевих державних адміністрацій у цій сфері;
- 4) здійснення інших повноважень у цій сфері відповідно до закону.

Стаття 7. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, і центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, у житловій сфері щодо соціального житла:

- 1) забезпечує формування державної житлової, науково-технічної та економічної політики формування і утримання житлового фонду соціального призначення;
- 2) організовує в межах своїх повноважень розроблення загальнодержавної та місцевих програм розвитку соціального житла;

3) здійснює нормативно-методичне забезпечення формування і утримання соціального житла;

4) здійснює інші повноваження у цій сфері відповідно до закону.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері житлово-комунального господарства, у житловій сфері щодо соціального житла:

1) реалізує державну житлову політику щодо соціального житла;

2) організовує в межах своїх повноважень реалізацію загальнодержавної та місцевих програм розвитку соціального житла;

3) здійснює інші повноваження у цій сфері відповідно до закону.

Стаття 8. Повноваження місцевих державних адміністрацій

1. Місцеві державні адміністрації відповідно до закону:

1) забезпечують виконання державної політики з питань формування й утримання житлового фонду соціального призначення та здійснюють контроль за її реалізацією;

2) беруть участь у розробленні загальнодержавної програми розвитку соціального житла;

3) забезпечують спільно з відповідними органами місцевого самоврядування виконання затверджених загальнодержавної та місцевих програм розвитку соціального житла;

4) здійснюють інші повноваження у цій сфері відповідно до закону.

Стаття 9. Повноваження органів місцевого самоврядування

1. Органи місцевого самоврядування відповідно до закону:

1) створюють за рахунок коштів місцевих бюджетів, інших джерел фінансування житловий фонд соціального призначення;

2) здійснюють управління житловим фондом соціального призначення, організовують його належне обслуговування та ремонт, упорядкування та утримання прибудинкових територій;

3) здійснюють контроль за використанням соціального житла за призначенням, визначають виконавця житлових та комунальних послуг у порядку, встановленому законом, вживають заходів щодо забезпечення збереження

- житлового фонду соціального призначення незалежно від форми власності;
- 4) встановлюють плату за соціальне житло відповідно до статті 28 цього Закону;
 - 5) приймають рішення про проведення реконструкції, капітального ремонту, переобладнання нежилых будинків у жилі або знесення непридатних для проживання жилих будинків з житлового фонду соціального призначення;
 - 6) забезпечують пристосування жилих будинків до потреб осіб з інвалідністю та дітей з інвалідністю, які мешкають у них, шляхом обладнання спеціальними засобами і пристосуваннями під'їздів, сходових клітин та житла, займаного особами з інвалідністю чи сім'ями, в яких є особи з інвалідністю та/або діти з інвалідністю;
 - 7) ведуть облік громадян, які мають право на отримання квартир, садибних (одноквартирних) жилих будинків із житлового фонду соціального призначення, приймають рішення про надання цим громадянам соціального житла на підставах і в порядку, визначених законом;
 - 8) ведуть щорічний моніторинг сукупного доходу громадян, які перебувають на соціальному квартирному обліку або вже отримали таке житло;
 - 9) укладають та розривають договори найму соціального житла;
 - 10) затверджують у межах своїх повноважень місцеві програми розвитку соціального житла, здійснюють контроль за їх виконанням;
 - 11) здійснюють інші повноваження у цій сфері відповідно до закону.

Розділ II. ОБЛІК ГРОМАДЯН, ЯКІ МАЮТЬ ПРАВО НА ОТРИМАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЖИТЛА

Стаття 10. Підстави виникнення у громадянина права взяття на соціальний квартирний облік

1. Соціальний квартирний облік здійснюється відповідними органами місцевого самоврядування за місцем проживання громадян (для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які досягли 16 років, осіб із числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, - за місцем походження або проживання дітей такої категорії до встановлення опіки, піклування, влаштування в прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу, заклади для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування; для внутрішньо переміщених осіб - за місцем перебування на обліку в Єдиній інформаційній базі даних про внутрішньо переміщених осіб; для дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, після досягнення ними 16 років, а також осіб з їх числа, місцем походження яких є населені пункти тимчасово окупованих

територій Донецької та Луганської областей, територія населених пунктів на лінії зіткнення, тимчасово окупована територія Автономної Республіки Крим та міста Севастополя та які не перебувають на обліку внутрішньо переміщених осіб, - за місцем фактичного проживання на території населених пунктів України, крім тимчасово окупованих територій та територій населених пунктів на лінії зіткнення), які мають право на отримання квартир, садибних (одноквартирних) жилих будинків із житлового фонду соціального призначення, після набуття ними повної цивільної дієздатності відповідно до закону.

2. Правом взяття на соціальний квартирний облік користуються громадяни України:

а) для яких таке житло є єдиним місцем проживання або які мають право на поліпшення житлових умов відповідно до закону;

б) середньомісячний сукупний дохід яких за попередній рік з розрахунку на одну особу в сумі менший від величини опосередкованої вартості найму житла в даному населеному пункті та прожиткового мінімуму, встановленого законодавством;

в) внутрішньо переміщені особи, які не мають іншого житла для проживання на підконтрольній українській владі території або житло яких зруйновано (знищене) або пошкоджене до стану, непридатного для проживання, внаслідок проведення антитерористичної операції та здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях.

Під час визначення середньомісячного сукупного доходу враховується вартість майна, що перебуває у власності громадянина та членів його сім'ї на момент взяття на соціальний квартирний облік (крім вартості майнових прав чи прав власності внутрішньо переміщеної особи та членів її сім'ї на нерухоме майно, що розміщене на тимчасово окупованій території, в населених пунктах, які розташовані на лінії зіткнення або на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють своїх повноважень, а також на майно, яке зруйновано або стало непридатним для проживання внаслідок проведення антитерористичної операції та здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях).

Для дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, та осіб з їх числа при визначенні середньомісячного сукупного доходу не враховуються соціальна стипендія, пенсія у зв'язку з втратою годувальника та аліменти на утримання дитини.

Порядок врахування вартості майна, що перебуває у власності громадянина та членів його сім'ї, та порядок визначення величини опосередкованої вартості найму житла в населеному пункті затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Правом взяття на соціальний квартирний облік також користуються мешканці тимчасових притулків для дорослих, громадяни, які мають право на соціальний захист у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом.

3. Перебування громадянина на соціальному квартирному обліку не є підставою для відмови йому у взятті на квартирний облік або зняття з квартирного обліку осіб, які потребують поліпшення житлових умов, чи обліку осіб, які мають право на отримання житла (пільгових кредитів на будівництво і придбання житла) за державними житловими програмами для окремих категорій громадян, визначених законодавством.

4. Порядок взяття громадян на соціальний квартирний облік, їх перебування на такому обліку та зняття з нього затверджується Кабінетом Міністрів України.

5. Надання громадянам житла з житлового фонду соціального призначення здійснюється за рішенням відповідного органу місцевого самоврядування. Таке рішення є підставою для укладення відповідного договору найму соціального житла.

Договір найму соціального житла діє до моменту виникнення обставин, за яких наймач соціального житла втрачає право на користування таким житлом.

У договорі найму соціального житла обов'язково зазначається вичерпний перелік підстав для припинення дії такого договору, визначених цим Законом.

Стаття 11. Право позачергового отримання квартир або садибних (одноквартирних) жилих будинків із житлового фонду соціального призначення

1. Право позачергового отримання квартир або садибних (одноквартирних) жилих будинків із житлового фонду соціального призначення, за наявності в них права на отримання такого житла, мають:

1) особи з інвалідністю внаслідок війни та особи, прирівняні до них законом, особи, реабілітовані відповідно до Закону України "Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років", із числа тих, яких було піддано репресіям у формі (формах) позбавлення волі (ув'язнення) або обмеження волі чи примусового безпідставного поміщення здорової людини до

психіатричного закладу за рішенням позасудового або іншого репресивного органу та яким встановлено інвалідність, - протягом двох років з дня взяття на соціальний квартирний облік, а з них особи з інвалідністю I групи з числа учасників бойових дій на території інших держав - протягом року;

2) особи, на яких поширюється чинність Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", - протягом двох років з дня взяття на соціальний квартирний облік;

3) колишні малолітні (яким на момент ув'язнення не виповнилося 14 років) в'язні концентраційних таборів, гетто та інших місць примусового тримання, які визнані особами з інвалідністю від загального захворювання, трудового каліцтва та з інших причин;

4) дружини (чоловіки) померлих жертв нацистських переслідувань, визнаних за життя особами з інвалідністю від загального захворювання, трудового каліцтва та з інших причин, які не одружилися вдруге;

5) особи, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, категорії 1, - протягом року з дня взяття на соціальний квартирний облік;

6) особи, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, категорії 2;

7) діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, після завершення перебування у відповідних закладах для таких дітей, дитячому будинку сімейного типу, прийомній сім'ї або завершення строку піклування над такими дітьми, а також особи з їх числа у разі відсутності в них житла у власності - протягом місяця. Особи з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, після досягнення 23 років не втрачають право на позачергове отримання соціального житла, за умови їх перебування у встановленому порядку на соціальному квартирному обліку на момент досягнення 23-річного віку;

8) діти з інвалідністю (у тому числі взяті на облік внутрішньо переміщених осіб), які є сиротами або батьки яких позбавлені батьківських прав і які проживають в установах соціального захисту населення, після досягнення повноліття;

9) громадяни, незаконно засуджені і згодом реабілітовані, в разі неможливості повернення жилого приміщення, займаного ними раніше;

10) громадяни, житло яких визнане в установленому порядку непридатним для проживання або не підлягає ремонту та реконструкції;

11) громадяни, з якими органом місцевого самоврядування було розірвано договір найму соціального житла на підставі, визначеній частиною шостою статті

20 цього Закону, але протягом наступних трьох років з дня розірвання договору у них знов виникло таке право;

12) сім'ї, які мають п'ятьох і більше дітей, та у разі народження у однієї жінки одночасно трьох і більше дітей.

Стаття 12. Право першочергового отримання квартир або садибних (одноквартирних) жилих будинків із житлового фонду соціального призначення

1. Право першочергового отримання квартир або садибних (одноквартирних) жилих будинків із житлового фонду соціального призначення, за наявності в них права на отримання такого житла, мають:

1) учасники бойових дій та особи, прирівняні до них законом, а з них учасники бойових дій, які дістали поранення, контузію або каліцтво під час участі в бойових діях чи при виконанні обов'язків військової служби, - протягом двох років з дня взяття на соціальний квартирний облік;

2) учасники війни та особи, прирівняні до них законом;

3) особи з інвалідністю I і II груп (у тому числі взяті на облік внутрішньо переміщених осіб);

4) особи, які мають особливі заслуги та особливі трудові заслуги перед Батьківщиною;

5) Герої України, Герої Радянського Союзу, Герої Соціалістичної Праці, а також особи, нагороджені орденами Слави, Трудової Слави, "За службу Батьківщині у Збройних Силах СРСР" усіх трьох ступенів, чотирма і більше медалями "За відвагу";

6) колишні неповнолітні (яким на момент ув'язнення не виповнилося 16 років) в'язні концентраційних таборів, гетто, інших місць примусового тримання, створених фашистською Німеччиною та її союзниками в період Другої світової війни, а також діти, які народилися в зазначених місцях примусового тримання їх батьків;

7) колишні в'язні концентраційних таборів, гетто та інших місць примусового тримання в період Другої світової війни; особи, які були насильно вивезені на примусові роботи на територію Німеччини або її союзників, що перебували у стані війни з колишнім Союзом РСР, або на території окупованих Німеччиною інших держав; діти партизанів, підпільників, інших учасників боротьби з націонал-соціалістським режимом у тилу ворога, яких у зв'язку з патріотичною діяльністю

їх батьків було піддано репресіям, фізичним розправам, гонінням;

8) особи, реабілітовані відповідно до Закону України "Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років";

9) громадяни, які хворіють на тяжкі форми деяких хронічних захворювань за переліком, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

10) сім'ї та одинокі матері й батьки, які мають трьох або чотирьох дітей, а також у разі народження у однієї жінки одночасно двох дітей;

11) сім'ї, які мають дитину з інвалідністю віком до 18 років або особу з інвалідністю з дитинства I чи II групи;

12) звільнені в запас або у відставку офіцери і військовослужбовці Збройних Сил України та інших військових формувань, що створюються Верховною Радою України, які проходили службу за контрактом або перебували на кадровій військовій службі;

13) сім'ї осіб, які загинули під час виконання службових чи громадських обов'язків (у тому числі під час рятування життя людини) або на виробництві;

14) особи, які одержали на виробництві травму або професійне захворювання, у зв'язку з чим не можуть проживати в одній кімнаті з іншими особами;

15) молоді сім'ї, в яких вік чоловіка та дружини не перевищує 35 років, або неповні сім'ї, в яких мати (батько) віком до 35 років, одинокі молоді громадяни віком до 35 років та молоді вчені віком до 35 років;

16) сім'ї з неповнолітніми дітьми;

17) вагітні жінки;

18) особи, які втратили працездатність;

19) пенсіонери;

20) особи, яким надано статус постраждалих учасників Революції Гідності відповідно до Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту".

Стаття 13. Порядок взяття громадян на соціальний квартирний облік

1. Взяття громадян на соціальний квартирний облік здійснюється за рішенням органу місцевого самоврядування на підставі їх письмової заяви.

2. Взяття громадян на соціальний квартирний облік може здійснюватися за заявою осіб, уповноважених ними на основі письмової довіреності, завіреної в установленому законом порядку.

Взяття на соціальний квартирний облік недієздатних громадян здійснюється за заявою опікуна або органу опіки та піклування.

Взяття на соціальний квартирний облік дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які досягли 16 років, здійснюється за заявою піклувальника, прийомних батьків, батьків-вихователів, адміністрації закладу, де проживає дитина, або органу опіки та піклування, а осіб з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, - за їх заявою.

3. До заяви про взяття на соціальний квартирний облік додаються документи, які підтверджують обґрунтованість визнання у встановленому порядку громадянина малозабезпеченим та таким, що потребує надання соціального житла. Вичерпний перелік таких документів встановлюється органом місцевого самоврядування, який здійснює взяття на соціальний квартирний облік.

Внутрішньо переміщена особа до заяви про взяття на соціальний квартирний облік, крім зазначених документів, додає копію довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи та копії довідок про взяття на такий облік членів її сім'ї.

4. Громадянинові, який подав заяву про взяття на соціальний квартирний облік, відповідним органом місцевого самоврядування, що здійснює взяття на соціальний квартирний облік, видається розписка в одержанні документів з обов'язковим зазначенням їх переліку та дати їхнього отримання.

5. Рішення про взяття на соціальний квартирний облік або про відмову у взятті на такий облік приймається органом місцевого самоврядування, що здійснює взяття на облік, за результатами розгляду заяви та інших представлених відповідно до частини третьої цієї статті документів не пізніше тридцяти робочих днів від дня подання зазначених документів у даний орган.

6. Орган місцевого самоврядування, що прийняв рішення про взяття на соціальний квартирний облік громадянина, для якого соціальне житло є єдиним місцем проживання, одночасно, за письмовою заявою зазначеного громадянина, приймає рішення про надання йому жилого приміщення у соціальному гуртожитку протягом усього терміну його перебування на соціальному квартирному обліку.

7. Орган місцевого самоврядування, що здійснює взяття на соціальний квартирний облік, не пізніше семи робочих днів від дня прийняття рішення про

взяття на соціальний квартирний облік направляє письмове повідомлення із зазначенням дати взяття на облік, виду і номера черги або підстави відмови у задоволенні заяви.

Орган місцевого самоврядування укладає з громадянином, для якого соціальне житло є єдиним місцем проживання, договір найму жилого приміщення у соціальному гуртожитку з дати взяття його на облік.

Відмова у взятті громадян на соціальний квартирний облік може бути оскаржена в судовому порядку.

Стаття 14. Особливості взяття на соціальний квартирний облік громадян без визначеного місця проживання, які мають право на отримання соціального житла

1. Громадяни без визначеного місця проживання звертаються для отримання соціального житла до органу місцевого самоврядування за місцем свого перебування.
2. У день звернення до органу місцевого самоврядування громадяни без визначеного місця проживання отримують направлення на безоплатне тимчасове (до шести місяців) проживання в тимчасовому притулку для дорослих. Відсутність у громадянина без визначеного місця проживання документів, що засвідчують особу, не може бути підставою для відмови йому органом місцевого самоврядування в наданні місця у тимчасовому притулку для дорослих.

Стаття 15. Тимчасовий притулок для дорослих

1. Тимчасові притулки для дорослих будуються (створюються) та утримуються за рахунок коштів місцевих бюджетів і перебувають у комунальній власності.
2. Архітектурно-планувальні, технічні норми та санітарно-гігієнічні вимоги до тимчасових притулків для дорослих визначаються державними будівельними нормами.
3. У разі відсутності у мешканця тимчасового притулку для дорослих документів, що посвідчують особу, та актів громадянського стану відповідний орган місцевого самоврядування протягом двох місяців з дня надання йому жилого приміщення в тимчасовому притулку для дорослих забезпечує відновлення втрачених громадянином документів за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету.
4. Порядок відновлення документів для мешканців тимчасових притулків для дорослих затверджується Кабінетом Міністрів України.

5. Після отримання документів, що посвідчують особу, та актів громадянського стану мешканець тимчасового притулку для дорослих звертається до органу місцевого самоврядування із заявою щодо взяття його на соціальний квартирний облік відповідно до статті 13 цього Закону.

6. Громадянин без визначеного місця проживання може бути виселений з тимчасового притулку для дорослих:

1) за власним бажанням;

2) у разі одержання жилого приміщення у соціальному гуртожитку або квартири чи садибного (одноквартирного) жилого будинку з житлового фонду соціального призначення;

3) за рішенням суду.

Стаття 16. Порядок ведення органом місцевого самоврядування соціального квартирної обліку громадян

1. Списки громадян для отримання соціального житла в порядку загальної черги, першочергово або позачергово розміщуються окремо та підлягають оприлюдненню.

2. Поряд із списками, зазначеними у частині першій цієї статті, розміщується порядок надання соціального житла.

3. Орган місцевого самоврядування проводить щорічний моніторинг доходів громадян, які перебувають на соціальному квартирному обліку, та членів їх сімей за попередній рік.

Порядок проведення щорічного моніторингу доходів громадян, які перебувають на соціальному квартирному обліку, та членів їх сімей затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. У разі якщо середньомісячний сукупний дохід громадянина, який перебуває на соціальному квартирному обліку, та членів його сім'ї за попередні два роки поспіль з розрахунку на одну особу змінився і став вищий за величину опосередкованої вартості найму житла в даному населеному пункті, передбачену пунктом "б" частини другої статті 10 цього Закону, та прожитковий мінімум, така зміна є підставою для зняття зазначеного громадянина з соціального квартирної обліку.

Зняття із соціального квартирної обліку громадянина, який на підставі договору найму проживає у соціальному гуртожитку, є підставою для розірвання такого договору найму.

5. За громадянином, який перебував на соціальному квартирному обліку і був знятий з такого обліку на підставі, визначеній частиною четвертою цієї статті, протягом наступних трьох років з дня зняття з обліку зберігається право поновлення в черзі за його номером у цій черзі за умови відновлення права такого громадянина на отримання соціального житла відповідно до частини другої статті 10 цього Закону.

6. Громадяни, які відповідно до умов, визначених частиною другою статті 10 цього Закону, втратили право перебувати на соціальному квартирному обліку, за їх згодою можуть бути включені до списків осіб на одержання державних цільових довгострокових кредитів на будівництво чи придбання житла.

Положення про державні цільові довгострокові кредити на будівництво чи придбання житла затверджується Кабінетом Міністрів України.

7. Соціальний квартирний облік громадян, встановлення черговості, а також розподіл жилої площі здійснюються під громадським контролем відповідно до статті 17 цього Закону з додержанням гласності.

Стаття 17. Громадський контроль за розподілом соціального житла

1. Громадський контроль за розподілом соціального житла здійснюється наглядовою радою.

2. Наглядова рада формується за принципом рівного представництва від органу місцевого самоврядування, який веде соціальний квартирний облік і здійснює надання соціального житла, громадських організацій, у статутній діяльності яких передбачено сприяння громадянам, які потребують соціального захисту, та представників підприємств, установ, організацій різних форм власності.

3. Порядок формування та діяльності наглядової ради визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Підстави для відмови у взятті громадянина на соціальний квартирний облік

1. Відмова у взятті громадянина на соціальний квартирний облік допускається в разі:

1) непередставлення необхідних документів відповідно до частини третьої статті 13 цього Закону;

2) подання документів з виправленнями;

3) подання документів, які не підтверджують можливість визнання у встановленому порядку відповідного громадянина таким, що потребує надання соціального житла;

4) подання документів із заздалегідь неправдивою інформацією, що було встановлено органом, який приймає на соціальний квартирний облік.

2. Рішення про відмову у взятті на соціальний квартирний облік повинне містити підстави відмови з обов'язковим посиланням на порушення, передбачені частиною першою цієї статті.

3. Письмова відповідь з рішенням про відмову у взятті на соціальний квартирний облік видається (направляється) громадянину, який подав відповідну заяву, не пізніше трьох робочих днів від дня прийняття такого рішення.

Стаття 19. Зняття громадянина із соціального квартирного обліку

1. Громадянин знімається із соціального квартирного обліку в разі:

1) подання за місцем обліку заяви про зняття з обліку;

2) втрати підстав, визначених частиною другою статті 10 цього Закону, що дають право на отримання соціального житла;

3) виїзду на постійне місце проживання до іншого населеного пункту;

4) одержання ним у встановленому порядку кредитів на будівництво чи придбання житла;

5) надання йому у встановленому порядку земельної ділянки для будівництва приватного житлового будинку;

6) виявлення в документах, які надавалися ним до органу, що здійснює взяття на соціальний квартирний облік, відомостей, які не відповідають дійсності, але стали підставою для прийняття на соціальний квартирний облік, а також неправомірних дій посадових осіб органу, що здійснює взяття на соціальний квартирний облік, при вирішенні питання про взяття на соціальний квартирний облік.

2. Рішення про зняття громадян із соціального квартирного обліку приймається органом, за рішенням якого такий громадянин був взятий на соціальний квартирний облік, не пізніше тридцяти робочих днів від дня виявлення обставин, що є підставою для ухвалення рішення про зняття із соціального квартирного обліку.

Про зняття громадянина із соціального квартирної обліку йому повідомляється в письмовій формі протягом тридцяти робочих днів із зазначенням причини зняття.

Розділ III. НАДАННЯ ЖИТЛА З ЖИТЛОВОГО ФОНДУ СОЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ТА КОРИСТУВАННЯ ТАКИМ ЖИТЛОМ **Стаття 20. Договір найму соціального житла**

1. Підставою для заселення житла із житлового фонду соціального призначення є договір найму соціального житла.

2. Договір найму соціального житла - угода, оформлена в письмовій формі, за якою одна сторона - власник житла (наймодавець) передає або зобов'язується передати другій стороні (наймачеві) житло для проживання в ньому на певний строк.

3. Договір найму соціального житла укладається між органом місцевого самоврядування або уповноваженим ним органом і наймачем або уповноваженою ним особою.

4. У договорі найму соціального житла мають бути вказані особи, які проживатимуть разом із наймачем. Ці особи набувають рівних з наймачем прав та обов'язків щодо користування соціальним житлом.

Наймач соціального житла вправі в установленому порядку за письмовою згодою всіх членів сім'ї, які проживають разом з ним, вселити в займане ним жиле приміщення свою дружину, своїх дітей, батьків. На вселення до батьків їх неповнолітніх дітей зазначеної згоди не потрібно.

5. Орган місцевого самоврядування, який надав соціальне житло, проводить щорічний моніторинг доходів наймача та членів його сім'ї, які проживають разом з ним, за попередній рік.

Порядок проведення щорічного моніторингу доходів наймача соціального житла та членів його сім'ї, які проживають разом з ним, затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. У разі якщо середньомісячний сукупний дохід наймача квартири або садибного (одноквартирного) жилого будинку з житлового фонду соціального призначення та членів його сім'ї за попередні два роки поспіль з розрахунку на одну особу змінився і став вищий за величину опосередкованої вартості найму житла в даному населеному пункті, передбачену пунктом "б" частини другої статті 10 цього Закону, та прожитковий мінімум, така зміна є підставою для розірвання договору найму соціального житла.

7. У разі розірвання договору найму соціального житла наймач та члени його сім'ї, які проживають разом з ним, зобов'язані протягом трьох місяців з дня розірвання такого договору добровільно звільнити надане жила приміщення. У разі незгоди добровільно звільнити жила приміщення наймач та члени його сім'ї можуть бути виселені за рішенням суду.
8. Громадянин, з яким органом місцевого самоврядування було розірвано договір найму квартири або садибного (одноквартирного) жилого будинку з житлового фонду соціального призначення на підставі, визначеній частиною шостою цієї статті, протягом наступних трьох років з дня розірвання договору має право на включення його до списків на позачергове отримання квартири або садибного (одноквартирного) жилого будинку з житлового фонду соціального призначення за умови відновлення права такого громадянина на отримання соціального житла.
9. Договір найму соціального житла може бути розірваний на вимогу наймача. На вимогу наймодавця договір найму соціального житла може бути розірваний лише за рішенням суду.
10. Форма типового договору найму соціального житла затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 21. Предмет договору найму жилого приміщення з житлового фонду соціального призначення

1. Предметом договору найму соціального житла є квартира або садибний (одноквартирний) жилий будинок чи жила приміщення в соціальному гуртожитку, а також перелік житлово-комунальних послуг, які надаватимуться наймачу відповідно до договору найму соціального житла.
2. Предметом договору найму соціального житла не можуть бути допоміжні приміщення в багатоквартирному жилому будинку.
3. Наймач може укласти окремі договори на отримання додаткових житлово-комунальних послуг, що не включені до договору найму соціального житла.
4. Мешканцям тимчасових притулків для дорослих за їх згодою може бути надане жила приміщення за договором найму соціального житла або приміщення у спеціалізованому будинку для бідних та безпритульних.

Порядок створення спеціалізованого будинку для бідних та безпритульних і положення про такий будинок затверджуються Кабінетом Міністрів України.

5. Особам з інвалідністю та людям похилого віку за їх згодою може бути надана за договором найму квартира або садибний (одноквартирний) жилий будинок з житлового фонду соціального призначення чи приміщення у спеціалізованому будинку для ветеранів війни та праці, громадян похилого віку та осіб з інвалідністю.

Порядок створення спеціалізованого будинку для ветеранів війни та праці, громадян похилого віку та осіб з інвалідністю, а також положення про такий будинок затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 22. Порядок надання громадянам квартир або садибних (одноквартирних) жилих будинків із житлового фонду соціального призначення

1. Квартири або садибні (одноквартирні) жилі будинки з житлового фонду соціального призначення надаються громадянам, які перебувають на соціальному квартирному обліку, у порядку черговості, виходячи із часу взяття таких громадян на облік.

Право позачергового та першочергового отримання квартир або садибних (одноквартирних) жилих будинків із житлового фонду соціального призначення мають громадяни, визначені статтями 11 та 12 цього Закону.

2. Жилі приміщення за договором найму соціального житла надаються громадянам на підставі рішення органу місцевого самоврядування.

3. Рішення про надання жилого приміщення є підставою для укладення договору найму соціального житла.

4. При наданні квартири або садибного (одноквартирного) жилого будинку з житлового фонду соціального призначення громадянину, який має приватне житло, враховується площа жилого приміщення, що перебуває у приватній власності цього громадянина або членів його сім'ї, які проживають разом з ним.

Порядок надання соціального житла, а також урахування площі житла, що перебуває у приватній власності громадянина, який отримує квартиру або садибний (одноквартирний) жилий будинок з житлового фонду соціального призначення, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 23. Урахування законних інтересів громадян при наданні жилих приміщень за договором найму соціального житла

1. При наданні жилих приміщень за договором найму соціального житла заселення однієї кімнати неповнолітніми особами різної статі, за винятком

подружжя, не допускається, а заселення однієї кімнати повнолітніми особами різної статі, за винятком подружжя, допускається тільки за їхньої згоди.

2. Жиле приміщення за договором найму соціального житла може бути надане з перевищенням норми жилої площі приміщення, якщо воно являє собою однокімнатну квартиру або садибний (одноквартирний) жилий будинок чи призначене для вселення громадян, які хворіють на тяжкі форми деяких хронічних захворювань за переліком, затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

3. Особам похилого віку, багатодітним сім'ям з неповнолітніми дітьми та відповідним категоріям осіб з інвалідністю і хворих за висновком лікувально-профілактичного закладу та на їх прохання жилі приміщення надаються на нижніх поверхах або в будинках з ліфтами.

4. Соціальне житло має бути обладнане засобами безперешкодного доступу для людей з обмеженими фізичними можливостями.

Стаття 24. Права та обов'язки наймодавця жилого приміщення за договором найму соціального житла

1. Наймодавець жилого приміщення за договором найму соціального житла має право вимагати від наймача:

- 1) своєчасного внесення плати за житло і надані житлово-комунальні послуги;
- 2) дотримання вимог правил експлуатації жилих приміщень та прибудинкової території, санітарно-гігієнічних і протипожежних правил та інших нормативно-правових актів у сфері житлово-комунальних послуг;
- 3) своєчасно вживати заходів щодо усунення виявлених неполадок, пов'язаних з отриманням житлово-комунальних послуг, що виникли з вини споживача;
- 4) доступу у приміщення, будинки і споруди в порядку, визначеному законом і договором, для ліквідації аварій, усунення неполадок санітарно-технічного та інженерного обладнання, його встановлення і заміни, проведення технічних та профілактичних оглядів тощо.

Наймодавець жилого приміщення за договором найму соціального житла має й інші права, визначені законодавством та договором найму соціального житла.

2. Наймодавець жилого приміщення за договором найму соціального житла, якщо інше не передбачено договором з власником цього житла, зобов'язаний:

- 1) надати наймачу незаселене жила приміщення, крім жилих кімнат у соціальних гуртожитках, передбачених для проживання двох і більше осіб;
- 2) забезпечувати своєчасне та належної якості надання житлово-комунальних послуг згідно із законодавством та умовами договору;
- 3) здійснювати технічне обслуговування та поточний ремонт будинку і внутрішньобудинкових інженерних мереж, вживати заходів щодо ліквідації аварійних ситуацій, усунення порушень якості послуг у терміни, встановлені договором та/або законодавством;
- 4) здійснювати згідно із законодавством та умовами договору капітальний ремонт будинку, що належить до житлового фонду соціального призначення, або у разі наявності в багатоквартирному жилу будинку жилих приміщень, що належать до житлових фондів різного призначення, - здійснювати регулярні внески на капітальний ремонт такого будинку;
- 5) сплачувати споживачу житлово-комунальних послуг відшкодування у розмірі, визначеному договором або законодавством, за перевищення нормативних термінів проведення аварійно-відновлювальних робіт;
- 6) вести облік і вживати заходів для задоволення вимог (претензій) споживачів житлово-комунальних послуг у зв'язку з порушенням режиму надання житлово-комунальних послуг, зміною їх споживчих властивостей та перевищенням термінів проведення аварійно-відновлювальних робіт;
- 7) надавати у встановленому порядку необхідну інформацію про перелік житлово-комунальних послуг, їх вартість, загальну вартість місячного платежу, структуру тарифів, норми споживання, режим надання житлово-комунальних послуг, їх споживчі властивості тощо;
- 8) своєчасно проводити підготовку жилого будинку і його технічного обладнання до експлуатації в осінньо-зимовий період;
- 9) брати участь у належному утриманні та ремонті спільного майна багатоквартирного жилого будинку, в якому перебуває передане в найм жила приміщення;
- 10) здійснювати пристосування жилих будинків до потреб осіб з інвалідністю та дітей з інвалідністю, які мешкають у них, шляхом обладнання спеціальними засобами і пристосуваннями під'їздів, сходових клітин та житла, займаного особами з інвалідністю чи сім'ями, в яких є особи з інвалідністю та/або діти з інвалідністю.

Наймодавець несе й інші обов'язки, передбачені законодавством та договором найму соціального житла.

Стаття 25. Права та обов'язки наймача жилого приміщення за договором найму соціального житла

1. Наймач жилого приміщення за договором найму соціального житла має право у встановленому порядку:

1) здійснювати, за письмовою згодою повнолітніх членів сім'ї, включаючи тимчасово відсутніх, обмін займаної квартири або садибного (одноквартирного) жилого будинку з житлового фонду соціального призначення з іншим наймачем квартири або садибного (одноквартирного) жилого будинку з житлового фонду соціального призначення за згодою власників цього житла;

2) вимагати від наймодавця належного утримання і своєчасного проведення капітального ремонту жилого приміщення, участі в утриманні та ремонті місць загального користування багатоквартирного жилого будинку, надання комунальних послуг, а також обладнання спеціальними засобами і пристосуваннями під'їздів, сходових клітин та жилого приміщення, якщо йому або члену його сім'ї, який проживає разом з ним, встановлено інвалідність;

3) одержувати вчасно та відповідної якості житлово-комунальні послуги в обсягах, визначених договором;

4) одержувати у встановленому порядку необхідну інформацію про перелік житлово-комунальних послуг, їх вартість, загальну вартість місячного платежу, структуру тарифу, норми споживання, режим надання послуг, їх споживчі властивості тощо;

5) на відшкодування збитків, завданих його майну та/або приміщенню, шкоди, заподіяної його життю чи здоров'ю внаслідок неналежного надання або ненадання житлово-комунальних послуг;

6) на усунення протягом строку, встановленого договором або законодавством, виявлених недоліків у наданні житлово-комунальних послуг;

7) на зменшення розміру плати за надані житлово-комунальні послуги в разі зменшення їх кількості або погіршення їх якості в порядку, визначеному договором або законодавством;

8) отримувати субсидії на житлово-комунальні послуги, користуватися пільгами з оплати житлово-комунальних послуг відповідно до законодавства;

9) на несплату вартості житлово-комунальних послуг за період тимчасової відсутності споживача та/або членів його сім'ї в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства;

10) отримувати від виконавця житлово-комунальних послуг відшкодування у розмірі, визначеному договором або законодавством, за перевищення нормативних термінів на проведення аварійно-відновлювальних робіт;

11) на перевірку кількості та якості житлово-комунальних послуг.

Наймач жилого приміщення за договором найму соціального житла має й інші права, визначені законодавством.

2. Наймач соціального житла зобов'язаний:

1) використовувати жиле приміщення за призначенням;

2) забезпечувати належне утримання жилого приміщення, не допускати безгосподарного поводження з ним;

3) підтримувати належний стан жилого приміщення, своєчасно вживати заходів щодо усунення виявлених неполадок, пов'язаних з отриманням житлово-комунальних послуг, що виникли з його вини;

4) здійснювати поточний ремонт жилого приміщення, якщо інше не встановлено договором найму соціального житла;

5) не допускати руйнувань та зміни конструкцій жилого будинку (жилого приміщення), а також проведення робіт з перепланування соціального житла та переобладнання інженерних систем;

6) за власний рахунок ремонтувати та замінювати санітарно-технічні прилади і пристрої, обладнання, що вийшли з ладу з його вини;

7) своєчасно вносити плату за житлово-комунальні послуги та користування жилим приміщенням у строки, встановлені договором або законодавством;

8) інформувати наймодавця у встановлений договором термін про зміну підстав, що дають право на одержання соціального житла за договором найму;

9) дотримувати прав та інтересів сусідів;

10) додержуватися правил утримання жилих будинків та прибудинкових територій.

Наймач несе й інші обов'язки, передбачені договором найму соціального житла та законодавством.

Стаття 26. Порухення умов договору найму соціального житла

1. Порухення наймачем умов договору найму соціального житла тягне за собою:

- 1) письмове попередження про порухення умов договору найму соціального житла;
- 2) подання позову до суду про виселення з наданням іншого жилого приміщення;
- 3) подання позову до суду про виселення без надання іншого жилого приміщення.

2. У разі невиконання або неналежного виконання наймодавцем обов'язків щодо своєчасного проведення капітального ремонту зданого в найм жилого приміщення, допоміжних приміщень багатоквартирного жилого будинку та інженерних мереж наймач за своїм вибором вправі вимагати зменшення плати за користування займаним жилим приміщенням, допоміжними приміщеннями багатоквартирного жилого будинку або відшкодування своїх витрат на усунення недоліків жилого приміщення та/або допоміжних приміщень багатоквартирного жилого будинку, або відшкодування збитків, заподіяних неналежним виконанням чи невиконанням зазначених обов'язків наймодавця.

3. Наймодавець жилого приміщення за договором найму соціального житла, який не виконує обов'язки, передбачені житловим законодавством і договором найму соціального житла, несе відповідальність, передбачену законом.

Стаття 27. Підстави для розірвання договору найму соціального житла та виселення із соціального житла без надання іншого житла

1. Примусове виселення наймача соціального житла без надання іншого житла здійснюється виключно за рішенням суду.

2. Підставами для розірвання договору найму соціального житла та виселення із соціального житла без надання іншого житла є:

- 1) надання наймачу або придбання ним іншого жилого приміщення;
- 2) підвищення доходів наймача до рівня, який дозволяє укласти договір найму іншого жилого приміщення, що не належить до житлового фонду соціального призначення;

- 3) подання наймачем недостовірних даних щодо середньомісячного сукупного доходу за попередній рік, приховування реальних доходів;
- 4) систематичне порушення правил користування жилими приміщеннями;
- 5) порушення умов договору найму соціального житла після застосування до наймача заходу впливу, визначеного пунктом 1 частини першої статті 26 цього Закону, та переселення наймача до іншого соціального житла відповідно до пункту 2 частини першої статті 26 цього Закону;
- 6) інші підстави, встановлені законом.

Стаття 28. Плата за житло у житловому фонді соціального призначення

1. Плата за житло у житловому фонді соціального призначення складається з плати за:

- 1) найм житла;
- 2) утримання жилих будинків та прибудинкових територій;
- 3) комунальні послуги.

2. Орган місцевого самоврядування встановлює розмір плати за соціальне житло для кожного наймача такого житла індивідуально.

Порядок розрахунку плати за соціальне житло затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. При встановленні розміру плати за соціальне житло враховуються:

- 1) середньомісячний сукупний дохід наймача та членів його сім'ї, які проживають разом з ним, за попередній рік з розрахунку на одну особу, вартість майна, що знаходиться у власності громадянина та членів його сім'ї, інші обставини, які безпосередньо впливають на майновий стан громадянина;
- 2) загальна площа житла;
- 3) кількість осіб, які в ньому проживають;
- 4) перелік отриманих житлово-комунальних послуг;
- 5) місце розташування жилого будинку.

4. Плата за житло із житлового фонду соціального призначення складається з плати, яка вноситься безпосередньо наймачем, та державної допомоги, що надається відповідно до закону.

Плата за житло, яка вноситься безпосередньо наймачем соціального житла, не повинна перевищувати 20 відсотків сукупного доходу наймача та членів його сім'ї, які проживають разом з ним.

5. Органи місцевого самоврядування здійснюють перерахунок коштів на плату за капітальний ремонт соціального житла балансоутримувачу відповідного будинку пропорційно площі житлового фонду соціального призначення.

6. Умови відрахування плати на капітальний ремонт житлового фонду соціального призначення, який передається з державної власності в комунальну, визначаються договором.

Умови відрахування плати на капітальний ремонт житлового фонду соціального призначення, який створюється за кошти державного бюджету, визначаються законом.

7. Плата за соціальне житло, що перебуває у приватній власності, здійснюється за угодою між власником та відповідним органом місцевого самоврядування.

Відрахування плати на капітальний ремонт житлового фонду соціального призначення, який створено за рахунок коштів юридичної або фізичної особи, здійснюється цією особою, якщо договором з органом місцевого самоврядування не передбачено інше.

8. Плата за найм соціального житла використовується органами місцевого самоврядування виключно на формування та утримання житлового фонду соціального призначення, а також на його пристосування до потреб осіб з інвалідністю та дітей з інвалідністю.

9. Спори щодо плати за соціальне житло вирішуються у судовому порядку.

Стаття 29. Фінансування витрат, пов'язаних з формуванням та утриманням фонду житла соціального призначення

1. Формування житлового фонду соціального призначення здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, а також коштів приватних юридичних та фізичних осіб.

Порядок визначення вартості формування житлового фонду соціального призначення (крім соціальних гуртожитків) за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів шляхом будівництва нового житла, реконструкції існуючих жилих будинків, а також переобладнання нежилих будинків у жилі затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Кошти для формування житлового фонду соціального призначення за рахунок державного бюджету передбачаються щорічно законом про державний бюджет.

Розподіл коштів для фінансування формування житлового фонду соціального призначення за рахунок коштів державного бюджету здійснюється відповідно до затверджених загальнодержавної та місцевих програм розвитку житлового фонду соціального призначення.

Порядок розподілу коштів державного бюджету, спрямованих на розвиток житлового фонду соціального призначення, затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Кошти для створення житлового фонду соціального призначення за рахунок місцевих бюджетів передбачаються щорічно у відповідному бюджеті.

Обсяги необхідного фінансування формування та участі в утриманні житлового фонду соціального призначення за рахунок коштів місцевих бюджетів формуються відповідно до місцевих програм забезпечення житлом громадян, затверджених органами місцевого самоврядування.

4. Умови фінансування формування та участі в утриманні житлового фонду соціального призначення за рахунок коштів приватної юридичної або фізичної особи визначаються договором з відповідним органом місцевого самоврядування згідно із законодавством.

Формування та участь в утриманні житлового фонду соціального призначення за рахунок коштів приватної юридичної або фізичної особи здійснюються в порядку, передбаченому для благодійної діяльності, на підставі договору, укладеного з органами місцевого самоврядування.

Розділ IV. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2007 року.

2. Закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Частина другу статті 4 Житлового кодексу Української РСР (Відомості Верховної Ради УРСР, 1983 р., додаток до № 28, ст. 573; Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 24, ст. 258) доповнити абзацом шостим такого змісту:

"квартири в багатоквартирних жилих будинках, садибні (одноквартирні) жилі будинки, а також жилі приміщення в інших будівлях усіх форм власності, що надаються громадянам, які відповідно до закону потребують соціального захисту (житловий фонд соціального призначення)".

З-1. Право взяття на соціальний квартирний облік також мають працівники тимчасово переміщених вищих навчальних закладів, тимчасово переміщених наукових установ за місцезнаходженням тимчасово переміщеного вищого навчального закладу, тимчасово переміщеної наукової установи, за наявності довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи.

4. Кабінету Міністрів України:

- 1) протягом року з дня набрання чинності цим Законом розробити і внести на розгляд Верховної Ради України загальнодержавну програму розвитку соціального житла;
 - 2) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
 - 3) забезпечити прийняття відповідно до своєї компетенції нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону;
 - 4) забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.
5. Органам місцевого самоврядування до 1 січня 2008 року провести інвентаризацію та облік житла, яке може використовуватися як соціальне.

Президент України

В.ЮЩЕНКО

м. Київ

12 січня 2006 року

№ 3334-IV

Закон чинний. Актуальність перевірено 10.02.2021